

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 110.186 van 12 september 2002
in de zaak A. 126.195/XII-3635.**

In zake : Katrin TRUYERS,
 die woonplaats kiest bij
 advocaten P. Carlier en K. Geelen,
 kantoor houdende te Hasselt,
 Gouverneur Roppesingel 131

tegen :

de PROVINCIALE HOGESCHOOL LIMBURG,
autonoom provinciebedrijf

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Katrin Truyers op 31 augustus 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 19 augustus 2002 van de examencommissie van de tweede kandidatuur kinesitherapie dat haar “niet geslaagd” verklaart en haar uitsluit van deelname aan de tweede examenperiode;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster bij uiterst dringende noodzakelijkheid het bevelen van voorlopige maatregelen vordert onder verbeurte van een dwangsom;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 3 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 september 2002, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. Geelen, die verschijnt voor verzoekster, en van mevrouw K. Xenitidis, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het, wat de vordering tot schorsing van tenuitvoerlegging en de gevraagde dwangsom betreft, eensluidend en, wat de vordering tot bevelen van voorlopige maatregelen betreft, gedeeltelijk eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de examencommissie van de tweede kandidatuur kinesitherapie, ingevolge een klacht van verzoekster beraadslagend in een buitengewone zitting op maandag 19 augustus 2002, beslist :

“4.3 Het aantal ongewettigde afwezigheden overschrijdt duidelijk het maximaal getolereerde aantal van 20% (10 op 41 of 24% voor “Vaardigheden methodisch handelen” en 9 op 23 of 39% voor “Didactiek lichamelijke vorming”). Om die reden geldt voor beide onderdelen de vermelding “niet volledige deelname”.

4.4 De examencommissie handhaaft in unanimité de beslissing ‘niet geslaagd’. Zij beslist op grond van art. 35 [van het examenreglement] dat de studente de voornoemde opleidingsonderdelen niet kan afleggen in de tweede zitting omwille van haar onvolledige deelname aan opleidingsonderdelen met permanente evaluatie (art. 63 en 37), toegelicht in de richtlijnen ad valvas.”

Overwegende dat uit de aangehaalde motivering blijkt, zoals de verwerende partij in haar nota en ter terechtzitting ook erkent en nader toelicht, dat verzoekster door de examencommissie is afgewezen op grond van onvolledige resultaten voor twee practica, dat dit niet slagen voor deze opleidingsonderdelen zijn oorzaak vind in ongewettigde afwezigheden die “het maximaal getolereerde aantal van 20%” overschrijden en dat haar uitsluiting van de tweede examenperiode insgelijks volgt uit deze “onvolledige deelname”;

Overwegende dat verwerende partij toelicht in de nota dat met onvolledige deelname wordt bedoeld “dat een student meer dan 20% van de onderwijsactiviteiten van een praktijkopleidingsonderdeel afwezig is geweest”, dat die regel (hierna ook: de 20%-norm) “is aangenomen door de curriculumraad van 23 april 2001 en [...] op 9 oktober 2001 in een hoorcollege toegelicht en uitgehangen aan de valven” en dat de “curriculumraad is samengesteld uit alle leden van het onderwijzend personeel van de opleiding”;

Overwegende dat de verwerende partij een stuk neerlegt met de tekst die aan de valven zou zijn bekendgemaakt; dat die tekst luidt :

“Voor de permanente evaluatie geldt de volgende regel: de aanwezigheden en de activiteiten (werkzaamheid, opdrachten,...) worden beoordeeld; indien een student meer dan 20% van een praktijkonderdeel afwezig is, of/en een opdracht niet heeft volbracht, resulteert dit in een ‘niet volledige deelname’ voor het opleidingsonderdeel. Hierbij wordt verwezen naar toepassing van art. 2, art. 22 en art. 37 van het examenreglement. Gewettigde afwezigheden worden door de examencommissie beoordeeld.”;

Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster als vierde middel onder meer de schending aanvoert van artikel 54 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (hogescholendecreet), van artikel 2 van het examenreglement en van het beginsel “patere legem quam ipse fecisti”; dat zij de genoemde bepalingen en het beginsel geschonden acht wegens de toepassing van de zogenaamde 20%-norm; dat zij toelicht :

“Het examenreglement [...] bevat geen dergelijke norm.

Art. 2 van het examenreglement voorziet de mogelijkheid tot aanvullingen van het examenreglement :

‘Elk departement kan dit algemeen examenreglement na advies van de departementale raad en goedkeuring door het hogeschoolbestuur, aanvullen met bijzondere bepalingen. Deze bepalingen zijn onder punt 8.15.’

Er bevindt zich echter geen punt 8.15 in het examenreglement; allicht diende verwezen te worden naar punt 7.14. Daarin zijn voor het departement Gezondheidszorg 2 aanvullingen opgenomen :

- Het niet slagen voor het opleidingsonderdeel stage, en de opleidingsonderdelen waarvan de beoordeling het resultaat is van permanente evaluaties, kan een reden zijn tot toepassing van art. 37.
- Voor de laatstejaarsstudenten van de basisopleidingen van het departement gezondheidszorg is het mogelijk om de scriptie uit te stellen tot de tweede examenzitting zonder dat dit nadelige gevolgen heeft voor het geheel van de eerste zitting en de overdrachten naar de tweede zitting.

Geen van beide regels bevat de zgn. 20% norm. Derhalve kan het examenreglement geen grondslag vormen voor de toepassing van de 20 % norm.

- Art. 3 van het examenreglement voorziet wel de mogelijkheid tot afwijking van het examenreglement :

'Afwijkingen van dit examenreglement kunnen alleen genomen worden door een beslissing van de raad van bestuur. De raad van bestuur bepaalt expliciet de geldigheidsduur van de toegestane afwijkingen'.

Er dient vastgesteld te worden dat er geen beslissing van de raad van bestuur voorligt.

- Voor zover alsnog een aanvullend reglement of afwijking zou worden bijgebracht moet nog gewezen worden op art 54. van het decreet betreffende de hogescholen van de Vlaamse Gemeenschap van 13 juli 1994. Dit artikel bepaalt dat het hogeschoolbestuur vóór het begin van het academiejaar het onderwijs-aanbod en de onderwijs- en examenregeling openbaar maakt en de student bij zijn inschrijving de onderwijs- en examenregeling overhandigt. Een wijziging van de reglementering in de loop van het academiejaar is derhalve in strijd met artikel 54 van het Decreet.

Er moet dan ook besloten worden dat er geen enkele wettelijke grondslag is (d.i. een beslissing genomen door een terzake bevoegd orgaan en op de correcte wijze meegedeeld) waarin deze 20 % norm wordt aanvaard als regel om een examinerator te ontslaan van zijn evaluatieverplichting.

Allicht zal de verwerende partij ter verantwoording, verwijzen naar een 'verslag van de curriculumraad 23.04.01' [...]. Doch de Raad zal willen vaststellen [...] dat de curriculumraad inzake de organisatie van examens of het examenreglement geen enkele bevoegdheid heeft.

De '20%-norm' is derhalve onwettig.”;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoekster, zoals iedere student, bij haar inschrijving voor het academiejaar 2001-2002 en aldus overeenkomstig artikel 54 van het hogescholendecreet vóór het begin van het academiejaar de studiegids van de provinciale hogeschool heeft ontvangen, waarin de onderwijs- en examenregeling is opgenomen en dat de desbetreffende regeling voldoet aan wat overeenkomstig de artikelen 55 en 56 van hetzelfde decreet minimaal onder de onderwijsregeling en examenreglement dient te worden verstaan;

Overwegende dat het volgens verwerende partij vanuit praktisch oogpunt absolute noodzaak is “dat naast dit algemene examenreglement, per departement, per opleiding, of zelfs per opleidingsonderdeel, bijkomende afspraken met de studenten worden gemaakt”, dat hiervoor “de facto delegaties verleend [worden] aan instanties op het niveau van een departement of opleiding” en dat “in dit kader [...] ook de 20%-norm uitgevaardigd door de curriculumraad voor de getolereerde ongemelde en ongewettigde afwezigheden gezien [moet] worden”; dat volgens verwerende partij die “precisering en modaliteiten die verder op het niveau van het departement of de opleiding gemaakt worden” geen aanvullingen zijn in de zin van artikel 2 van het examenreglement; dat volgens haar nog van essentieel belang is dat de examencommissie overeenkomstig artikel 59 van het examenreglement

autonoom beslist over alle aangelegenheden die niet voorzien zijn in het examenreglement en die niet geregeld worden bij decreet; dat zij ten slotte wijst op de in de studiegids opgenomen “plichten van de student”, waarvan de eerste is “aanwezig zijn”;

Overwegende dat verwerende partij voorts opmerkt dat de betrokken lesgevers overeenkomstig artikel 16 van het examenreglement bij de aanvang van hun onderwijsactiviteiten gedetailleerde informatie hebben gegeven over, onder meer, de evaluatiemethode, dat de toepassing van de 20%-norm voor afwezigheden in deze informatieverstrekking is toegelicht en bovendien aan de valven is uitgehangen;

Overwegende dat het hogeschoolbestuur luidens artikel 54 van het hogescholendecreet voor het begin van het academiejaar de onderwijs- en examenregeling openbaar moet maken en bij de inschrijving moet overhandigen aan de student; dat de verwerende partij ter uitvoering van deze bepaling een examenreglement heeft opgesteld dat aan verzoekster als deel van de studiegids bij haar inschrijving is overhandigd;

Overwegende dat artikel 2 van dit examenreglement luidt :

“Elk departement kan dit algemeen examenreglement na advies van de departementale raad en goedkeuring door het hogeschoolbestuur, aanvullen met bijzondere bepalingen. Deze bepalingen zijn opgenomen onder punt 8.15.”;

Overwegende dat de studiegids voor het departement gezondheidszorg twee dergelijke bijzondere bepalingen bevat, waarvan voor de beoordeling van voorliggend beroep de volgende bepaling relevantie vertoont :

“Het niet slagen voor het opleidingsonderdeel stage, en de opleidingsonderdelen waarvan de beoordeling het resultaat is van permanente evaluaties, kan een reden zijn tot de toepassing van artikel 37”;

Overwegende dat uit die bijzondere bepaling blijkt dat de beoordeling van opleidingsonderdelen in het departement gezondheidszorg het resultaat kan zijn van permanente evaluatie in plaats van klassieke schriftelijke of mondelinge examens; dat een permanente evaluatie luidens punt 12, “begrippenkader”, van de studiegids “wordt omgezet in een quoterings”;

Overwegende dat de studiegids voorts informatie geeft over de twee kwestieuze opleidingsonderdelen; dat voor het opleidingsonderdeel “Didactiek en lichamelijke vorming” volgende beoordelingsvorm wordt vermeld :

“De praktische vaardigheden ‘begeleiding doelgroepen’ en ‘lichamelijke vorming’ worden beoordeeld tijdens de practica, in de vorm van onderwijsvaardigheden en lesvoorbereidingen. Voor de ‘communicatievaardigheden’ worden de vereiste vaardigheden en kennis beoordeeld via permanente evaluaties tijdens de practica”;

dat voor het opleidingsonderdeel “Vaardigheden methodisch handelen” volgende beoordelingsvorm wordt vermeld :

“De theoretische kennis, inzicht en probleemoplossend vermogen worden beoordeeld via open en/of gesloten vragen geïntegreerd in bloktoetsen en via een mondelinge toets tijdens de ‘eindtoets practica’ op het einde van het academiejaar. Voor de praktische vaardigheden zijn er, naast de permanente evaluaties van de werkzaamheden en de opdrachten tijdens de practica, één tot drie praktijktoetsen door het jaar en een praktijktoets tijdens de ‘eindtoets practica’ op het einde van het academiejaar”;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat verzoekster geacht mag worden door de informatie uit de aan haar overhandigde studiegids voldoende op de hoogte te zijn van het feit dat zij voor de bedoelde opleidingsonderdelen ten minste mede op basis van permanente evaluatie beoordeeld zou worden; dat wie dan ongewettigd afwezig blijft weet of moet weten een risico te lopen op een minder gunstige beoordeling; dat de Raad niet tegenspreekt dat een docent, zeker in een opleiding in de gezondheidszorg, voor een praktijkopleidingsonderdeel tot een beoordeling kan komen die vaststelt dat een welbepaalde student, als gevolg van zijn of haar veelvuldige afwezigheden, niet de vereiste praktische vaardigheden heeft verworven; dat de betrokken examinatoren te dezen evenwel niet, in tegenstelling tot wat verwerende partij beweert, elk “vanuit zijn deskundigheid het niveau van kennis en kunde van de examinandus” in concreto lijken te hebben beoordeeld en daarbij beschikten “over een soevereine beslissingsbevoegdheid om uit te maken of de kandidaat het vereiste peil bereikt heeft”; dat immers te dezen aan de betrokken examinatoren voor de twee opleidingsonderdelen het geven van een beoordeling van verzoekster lijkt te zijn ontzegd ingevolge de enkele toepassing van de door de curriculumraad in het leven geroepen algemene regel met betrekking tot de afwezigheden tijdens de praktijkopleidingsonderdelen, en dit, zo lijkt, zonder dat de betrokken examiner of de examencommissie nog acht sloegen op de daadwerkelijke weerslag van verzoeksters afwezigheid op haar presteren wanneer zij

wel aanwezig was, op haar lesvoorbereidingen, opdrachten, bloktoetsen, praktijktoetsen of eindtoetsen;

Overwegende dat de Raad van State in de huidige stand van de procedure aanneemt dat een dergelijke algemene regel, die een welbepaald aantal afwezigheden gelijkstelt met een ongewettigde afwezigheid voor het ganse opleidingsonderdeel en die bijgevolg leidt tot het niet toekennen van punten voor dat opleidingsonderdeel, en die geldt voor alle praktijkopleidingsonderdelen van een bepaalde opleiding van het departement gezondheidszorg, te beschouwen is als een aspect van de onderwijs- en examenregeling als bedoeld in artikel 54 van het hogescholendecreet; dat de Raad voorts aanneemt, vooralsnog, dat dergelijke regel niet noodzakelijk opgenomen moet zijn in het algemeen examenreglement, maar op grond van artikel 2 van het examenreglement ook kan worden vastgesteld als een bijzondere bepaling voor het departement gezondheidszorg; dat overigens ook de aan de valven bekendgemaakte tekst verwijst naar bedoeld artikel 2 van het examenreglement;

Overwegende echter dat ook die bijzondere bepalingen onder de toepassing lijken te vallen van artikel 54 van het hogescholendecreet en bijgevolg voor het begin van het schooljaar bekendgemaakt moeten worden; dat daarenboven de door de verwerende partij zelf opgestelde procedure vereist dat een aanvulling van de examenregeling wordt vastgesteld na advies van de departementsraad en goedkeuring door het hogeschoolbestuur;

Overwegende dat de kwestieuze 20%-norm niet is opgenomen in de studiegids die aan verzoekster is overhandigd bij haar inschrijving, en in het bijzonder niet in het als punt 7 opgenomen algemeen examenreglement noch in de bijzondere bepalingen voor het departement gezondheidszorg; dat de studiegids onder punt 11, “plichten van de student”, weliswaar de aanwezigheid van de studenten vereist en een regeling bevat voor gewettigde afwezigheden, maar geen enkele sanctie vermeldt in geval van ongewettigde afwezigheid; dat integendeel punt 2.1.8.2. van de studiegids een geheel andere sanctie vermeldt bij herhaald ongewettigde afwezigheid op de georganiseerde onderwijsactiviteiten, namelijk de “ambtshalve uitschrijving” en daarvoor een geëigende procedure voorschrijft; dat verwerende partij erkent dat de 20%-norm is aangenomen door een zogenaamde curriculumraad, zonder advies van de departementsraad of goedkeuring van het hogeschoolbestuur, dat die norm niet aan de studenten individueel is overhandigd en

niet is bekendgemaakt voor de aanvang van het academiejaar; dat deze norm bijgevolg niet lijkt te zijn uitgevaardigd door het daartoe bevoegd orgaan noch te zijn bekendgemaakt in de daartoe voorgeschreven vorm; dat aangenomen wordt, in de huidige stand van de procedure, dat die norm onwettig is en niet mocht worden toegepast door de examinatoren en de examencommissie; dat de toepassing van deze norm echter het doorslaggevende, zelfs enige motief lijkt te zijn van de bestreden beslissing om verzoekster niet geslaagd te verklaren en dan ook van de beslissing om haar niet toe te laten tot de septemberzitting; dat het middel in de besproken mate ernstig is;

Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat verzoekster in haar verzoekschrift wijst op het verlies van een schooljaar, een moreel nadeel uiteenzet en “het flagrant karakter van de begane onwettelijkheden” aanvoert; dat zij, wat de eerste voorwaarde betreft, de vrees uitspreekt een onherroepelijke leerachterstand op te lopen zo zij de uitkomst van de gewone schorsingsprocedure zou moeten afwachten en opmerkt dat “een probleem van ongewettigde afwezigheden” zou kunnen rijzen;

Overwegende dat, behoudens tegenaanwijzingen, het dreigend verlies van een schooljaar op zich reeds volstaat als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat daarenboven een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan verantwoorden; dat de verwerende partij geen opmerkingen maakt betreffende de uiterst dringende noodzakelijkheid noch over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat beide voorwaarden als bewezen worden beschouwd;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen;

Over de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen, onder verbeurte van een dwangsom.

Overwegende dat verzoekster het bevelen van de volgende voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid vordert :

“dat de verzoekende partij dient te worden beschouwd als een student die de 2e kandidatuur van de richting kinesitherapie van het departement gezondheidszorg van de verwerende partij in het academiejaar 2001-2002 op een voldoende

wijze heeft beëindigd, dat haar het attest/diploma in die zin zou worden afgegeven en dat de verwerende partij moet toegelaten worden tot het deelnemen aan de lessen en de examens van de 1e licentie van dezelfde richting”;

dat zij uiteenzet met het verstrijken van het academiejaar een steeds groeiende achterstand vreest op te lopen die niet meer overbrugbaar is “vooral omdat een deel van het studiepakket bestaat in practica ter verwerving van praktische vaardigheden”; dat volgens verzoekster daarom nood is “aan [e]en beslissing waardoor de verzoekende partij toegang krijgt tot de lessen van de 1e licentie kinesitherapie”; dat zij voorts uiteenzet ten onrechte als niet geslaagd te zijn beschouwd, omdat zij op alle vakken waarvoor haar punten werden gegeven minimaal 12/20 heeft behaald en voor de twee resterende opleidingsonderdelen, zelfs zonder punten voor de permanente evaluatie op basis van de overige afgelegde toetsen geslaagd zou zijn geweest of een deliberatiecijfer zou hebben gehaald;

Overwegende dat de Raad van State overeenkomstig artikel 18, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State onder de in artikel 17, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen kan bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten; dat die maatregelen ook, overeenkomstig artikel 18, derde lid, van dezelfde wetten, kunnen worden bevolen in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat, om de hiervoor uiteengezette redenen, de Raad van oordeel is dat de grondvoorwaarden van, kort gezegd, uiterst dringende noodzakelijkheid, ernstige middelen en moeilijk te herstellen ernstig nadeel vervuld zijn;

Overwegende dat de voorlopige maatregelen die de Raad dan mag bevelen, “nodig” moeten zijn om “de belangen van de partijen” veilig te stellen; dat dit inhoudt dat de voorlopige maatregelen die verzoekster vraagt aan de verwerende partij op te leggen niet verder moeten strekken dan nodig om haar belangen veilig te stellen;

Overwegende dat verzoekster blijkens haar vordering tot schorsing de rechtstrijd voert tegen het besluit van de examencommissie waarbij zij niet geslaagd wordt verklaard en niet wordt toegelaten tot de septemberzitting en dat zij niet de weigering om haar geslaagd te verklaren, noch de weigering om haar een

attest of diploma af te leveren tot voorwerp van haar vordering tot schorsing heeft gemaakt; dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing van de examencommissie verzoekster nog geen diploma oplevert van kandidaat in de kinesitherapie; dat een nietigverklaring van de bestreden beslissing enkel betekent dat de examencommissie opnieuw zal moeten beraadslagen over het al dan niet slagen van verzoekster, waarbij zij rekening moet houden met het tussengekomen annulatiearrest; dat een schorsingsarrest het betrokken bestuur er bovendien toe aanzet de zaak niet op haar beloop te laten in afwachting van de uitkomst van het annulatieberoep, maar over te gaan tot een heroverweging van het geschorste in het licht van het ernstig bevonden middel en tot de eventuele intrekking ervan, in welk geval de examencommissie een nieuwe beslissing zal nemen over het al dan niet slagen van verzoekster;

Overwegende voorts dat verzoekster weliswaar beweert zonder toepassing van de 20%-norm geslaagd te zijn geweest; dat zij zichzelf echter ter adstructie van die stelling volgens haar eigen berekeningen voor het opleidingsonderdeel “communicatieve vaardigheden” 32,66% toekent, zij het dat zij dit resultaat gelet op het relatieve gewicht van het vak een deliberatiecijfer noemt; dat luidens artikel 34 van het examenreglement enkel de student die tenminste 10 op 20 op ieder examen behaalt van rechtswege geslaagd is; dat de examencommissie luidens artikel 35 collegiaal en soeverein beslist over de andere studenten; dat daarenboven uit de bespreking van het vierde middel volgt dat verzoekster in de huidige stand van de procedure geacht wordt ten onrechte een evaluatie voor twee opleidingsonderdelen te zijn ontzegd; dat, wil het bestuur hieraan remediëren, het nu op de eerste plaats aan de examinatoren van de beide opleidingsonderdelen toekomt om een evaluatie te formuleren en vervolgens aan de examencommissie om over het geheel van de behaalde examenresultaten te beraadslagen; dat het niet aan de Raad van State toekomt, in de huidige stand van de procedure, vooruit te lopen op die beraadslaging en op grond van de nu voorliggende gegevens reeds zelfs maar prima facie een gebonden bevoegdheid van de examencommissie te bespeuren, inzonderheid omdat de Raad voorlopig oordeelt dat er voor twee vakken momenteel zelfs nog geen examenresultaat bestaat;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat niet de aflevering van een attest of diploma kan worden bevolen; dat met verzoekster wel in zoverre kan worden meegegaan, gelet op de eigenheid van de desbetreffende leergangen, dat zij er belang bij heeft reeds haar opleiding voort te zetten ten einde geen leerachterstand op te lopen en geen practica te missen, voor het geval haar een

gunstige beraadslaging van de examencommissie te beurt zou vallen na annulatie of zelfs reeds na heroverweging en intrekking van de bestreden beslissing; dat uit de bewoordingen van verzoeksters vordering blijkt dat het haar inzicht is de eerste licentie kinesitherapie ook bij de verwerende partij te volgen; dat het dan volstaat dat de verwerende partij verzoekster voorlopig beschouwt als iemand die is geslaagd voor de examens van de tweede kandidatuur met het oog op de verdere deelname aan haar onderwijsactiviteiten; dat dit impliceert, onverminderd de overige voorwaarden waaraan verzoekster moet voldoen om regelmatig ingeschreven student te zijn en te blijven, dat zij aan de lessen kan deelnemen en, bij aanslepen van de procedure, desgevallend ook de examens kan afleggen;

Overwegende dat verzoekster tevens vordert dat aan de verwerende partij een dwangsom zou worden opgelegd van 10.000 euro “per dag dat zij deze maatregelen niet zou uitvoeren, vanaf de 3e dag na de betekening van het tussen te komen arrest”; dat verzoekster geen gegevens aanvoert die er op wijzen dat de verwerende partij geen gevolg zou geven aan huidig arrest; dat er geen reden is tot het opleggen van de gevraagde dwangsom,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het besluit van 19 augustus 2002 van de bevoegde examencommissie van de Provinciale Hogeschool Limburg, waarbij Katrin Truyers niet geslaagd wordt verklaard voor de tweede kandidatuur kinesitherapie en waarbij zij wordt uitgesloten van deelname aan de tweede examenperiode.

Artikel 2.

Bevolen wordt dat de Provinciale Hogeschool Limburg Katrin Truyers voorlopig beschouwt als een student die geslaagd is voor het eindexamen van de eerste cyclus van de richting kinesitherapie van het departement gezondheidszorg van de hogeschool in het academiejaar 2001-2002, wat haar verdere deelname aan de onderwijsactiviteiten van dat departement betreft.

Artikel 3.

De vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen onder verbeurte van een dwangsom wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Artikel 5.

Dit arrest is onmiddellijk uitvoerbaar.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf september 2002, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.